

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 624

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 31 august 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
522.	1-2	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Ofițer</i>	
ORDONANTE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
81.	2-4	— Ordonanță privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice.....	
82.	4-6	— Ordonanță privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.....	
86.	6-13	— Ordonanță privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală.....	
90.	13-14	— Ordonanță privind înființarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor.....	
91.		— Ordonanță privind stingerea unor obligații de plată ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare,	
		reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România și ale personalului acestora.....	14-15
		1.000. — Hotărâre pentru indexarea indemnizației acordate în baza Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961.....	15
		1.004. — Hotărâre privind aprobarea cheltuielilor aferente organizării și desfășurării în România, în perioada 19—22 septembrie 2003, a Celei de-a doua întâlniri a miniștrilor justiției din statele balcanice....	15-16
		1.005. — Hotărâre pentru aprobarea împrumuturilor acordate în baza art. 10 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, pentru Societatea Comercială „ARO” — S.A. Câmpulung, Societatea Comercială „Roman” — S.A. Brașov și Societatea Comercială „Siderurgica” — S.A. Hunedoara.....	16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de *Ofițer*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 6 lit. A pct. I și ale art. 11 alin. (1) pct. I.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

În semn de apreciere pentru prietenia arătată țării noastre, pentru sprijinul constant pe care l-a acordat României în procesul de integrare în structurile NATO,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Ofițer* domnului profesor Michael Haltzel, director al Subcomitetului pentru Afaceri Europene din cadrul Comitetului de Politică Externă al Senatului S.U.A.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 25 august 2003.
Nr. 522.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *active fixe* — active deținute de către instituțiile publice în scopul utilizării lor pe termen lung. Activele fixe includ activele fixe corporale și necorporale;

b) *active fixe necorporale* — active fixe fără substanță fizică, care se utilizează pe o perioadă mai mare de un an;

c) *active fixe corporale* — active fixe care îndeplinesc cumulativ două condiții: au valoarea de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului și durata normală de utilizare mai mare de un an;

d) *active fixe necorporale în curs* — active fixe necorporale neterminate până la sfârșitul perioadei, evaluate la costul de achiziție, respectiv la costul de producție;

e) *active fixe corporale în curs* — active fixe corporale neterminate până la sfârșitul perioadei, evaluate la costul de achiziție, respectiv la costul de producție;

f) *amenajări la terenuri* — lucrări cum ar fi: racordarea la sistemul de alimentare cu energie electrică, lucrările de acces, împrejuririle și altele asemenea;

g) *diferențe din reevaluare* — plusul de valoare rezultat din reevaluarea activelor fixe corporale și activelor fixe corporale în curs, care depășește valoarea contabilă;

h) *durată de viață utilă* — perioada pe parcursul căreia se estimează că se va utiliza activul supus amortizării;

i) *conservare* — scoaterea temporară din funcțiune a activelor fixe corporale în situația în care nu pot fi utilizate în scopul pentru care au fost achiziționate sau în alte scopuri și care nu justifică efectuarea de cheltuieli de funcționare;

j) *reevaluare* — operațiunea de actualizare a valorii contabile a activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice;

k) *valoare amortizabilă* — valoarea contabilă a activului fix ce trebuie înregistrată în mod sistematic pe parcursul duratei de viață utile;

l) *valoare contabilă* — valoarea de înregistrare în contabilitate a activului fix la data intrării în instituția publică.

Art. 2. — (1) Instituțiile publice, indiferent de sursa de finanțare a cheltuielilor și de subordonare, vor inventaria și vor reevalua activele fixe corporale și activele fixe corporale în curs, aflate în patrimoniul lor la data de 30 septembrie 2003, astfel încât rezultatele reevaluării să fie cuprinse în bilanțul contabil întocmit la 31 decembrie 2003.

(2) Reevaluarea se efectuează pe baza coeficienților de actualizare valabili la data de 31 decembrie 2002, comunicați de Institutul Național de Statistică.

(3) Bunurile din patrimoniul cultural național vor fi reevaluate de către evaluatori autorizați în condițiile legii, până la data de 31 decembrie 2004, rezultatele reevaluării urmând a fi cuprinse în bilanțul contabil întocmit la 31 decembrie 2004.

Art. 3. — Toate activele fixe corporale aflate în proprietatea publică și care în prezent sunt înregistrate în evidența tehnic-operativă în unități naturale sau natural-convenționale vor fi evaluate după metodologia stabilită de fiecare minister, autoritate a administrației publice centrale sau locale, după caz, și înregistrate în contabilitate până la finele anului 2005.

Art. 4. — Nu sunt supuse reevaluării:

a) activele fixe corporale care au intrat în patrimoniul instituțiilor publice în cursul anului 2003;

b) activele fixe corporale care la data de 30 septembrie 2003 au durata normală de utilizare expirată;

c) activele fixe corporale aflate în conservare, precum și rezervele de mobilizare care sunt evidențiate în contabilitate ca active fixe corporale;

d) activele fixe corporale pentru care au fost întocmite documentele, dar nu s-au obținut aprobările legale de scoatere

din funcțiune și care nu au fost demontate, demolate sau dezmembrate;

e) activele fixe corporale care au fost reevaluate la data de 31 decembrie 1999 de către unitățile din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;

f) activele fixe corporale care au fost reevaluate în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 27/1999.

Art. 5. — În vederea reflectării valorii reale, precum și a prezentării prin situațiile financiare a unei imagini fidele asupra patrimoniului, activele fixe corporale și necorporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice urmează să fie supuse amortizării în condițiile prezentei ordonanțe începând cu data de 1 ianuarie 2004.

Art. 6. — Activele fixe corporale și necorporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, supuse amortizării, sunt destinate să deservească activitatea acestora pe o perioadă mai mare de un an și se consumă treptat.

Art. 7. — (1) Sunt considerate active fixe corporale obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizează ca atare și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

b) au o durată normală de utilizare mai mare de un an.

(2) Pentru obiectele care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot ori set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set.

(3) Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea va fi determinată pentru fiecare componentă.

(4) Duratele normale de utilizare aprobate prin hotărâre a Guvernului se pot corecta, în sensul majorării sau reducerii acestora cu până la 20%, cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 8. — Sunt, de asemenea, considerate active fixe corporale supuse amortizării:

a) investițiile efectuate la activele fixe corporale luate cu chirie;

b) capacitățile puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca active fixe corporale. Acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate la activele fixe corporale în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la majorarea valorii acestora;

d) amenajările la terenuri.

Art. 9. — Activele fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, care nu se supun amortizării, sunt următoarele:

a) bunurile care aparțin domeniului public al statului și al unităților administrativ-teritoriale potrivit legii, inclusiv investițiile efectuate la acestea;

b) activele fixe corporale din patrimoniul serviciilor publice de interes local care desfășoară activități de natură economică, a căror uzură fizică și morală se recuperează prin tarif sau preț, potrivit legii;

c) activele fixe corporale aflate în conservare, precum și rezervele de mobilizare care sunt evidențiate în contabilitate ca active fixe corporale;

d) lacurile, bălțile, iazurile, care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) terenurile;

f) bunurile din patrimoniul cultural național;

g) bunurile utilizate în baza unui contract de închiriere;

h) bunurile de natura armamentului și tehnicii de luptă.

Art. 10. — Nu sunt considerate active fixe corporale:

a) motoarele, aparatele și alte subsansambluri ale activelor fixe corporale, procurate în scopul înlocuirii componentelor uzate cu ocazia reparațiilor de orice fel, care nu modifică parametrii tehnici inițiali ai activului fix corporal;

b) sculele, instrumentele și dispozitivele speciale, indiferent de valoarea și de durata lor normală de utilizare;

c) construcțiile și instalațiile provizorii;

d) animalele care nu au îndeplinit condițiile pentru a fi trecute la animale adulte, animalele de îngrășat, coloniile de albine, păsările, cu excepția celor pentru reproducere;

e) pădurile;

f) prototipurile, atâta timp cât servesc ca model la executarea producției de serie, inclusiv seria zero, sau care sunt supuse încercărilor în vederea omologării la producător;

g) echipamentul de protecție și de lucru, îmbrăcămintea specială, precum și accesoriile de pat, indiferent de valoarea și de durata lor de utilizare.

Art. 11. — Activele fixe necorporale cuprind:

a) cheltuielile de dezvoltare care au ca scop aplicarea rezultatelor cercetării sau a altor cunoștințe în scopul realizării de produse sau servicii noi sau care sunt îmbunătățite substanțial, înaintea stabilirii producției de serie sau utilizării;

b) brevetele, certificatele de înregistrare, mărcile, alte titluri de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală, licențele și alte valori similare;

c) alte active fixe necorporale, inclusiv programe informatice create de instituții sau achiziționate de la terți;

d) înregistrări ale reprezentațiilor teatrale, programe de radio sau televiziune, lucrări muzicale, evenimente sportive, lucrări literare, artistice ori recreative efectuate pe pelicule, benzi magnetice sau alte suporturi.

Art. 12. — Prin valoarea de intrare a activelor fixe corporale și necorporale se înțelege:

a) valoarea reevaluată în conformitate cu prevederile legale;

b) costul de achiziție pentru activele fixe corporale și necorporale procurate cu titlu oneros;

c) costul de producție pentru activele fixe corporale și necorporale construite sau produse de instituțiile publice;

d) valoarea justă pentru activele fixe corporale și necorporale dobândite cu titlu gratuit, estimată la înscrierea lor în activ pe baza raportului întocmit de specialiști și cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 13. — Prin valoarea de intrare a terenurilor se înțelege:

a) valoarea reevaluată în conformitate cu prevederile legale;

b) costul de achiziție pentru terenurile procurate cu titlu oneros;

c) valoarea justă pentru terenurile dobândite cu titlu gratuit, estimată la înscrierea lor în activ pe baza raportului întocmit de specialiști și cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 14. — Instituțiile publice au obligația să evidențieze în contabilitate diferențele din reevaluare, amortizarea activelor fixe corporale și necorporale, precum și sumele rezultate din valorificarea activelor fixe corporale scoase din funcțiune.

CAPITOLUL II

Regimul de amortizare și calcularea amortizării

Art. 15. — (1) Instituțiile publice amortizează activele fixe corporale și necorporale utilizând metoda amortizării liniare.

(2) Amortizarea liniară constă în includerea uniformă în cheltuielile instituțiilor publice a unor sume fixe, stabilite proporțional cu numărul de ani ai duratei normale de utilizare a activului fix.

(3) Amortizarea liniară se calculează prin aplicarea cotei de amortizare la valoarea de intrare a activelor fixe.

(4) Cota de amortizare se determină ca raport procentual între 100 și durata normală de utilizare din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Art. 16. — (1) Amortizarea activelor fixe corporale și necorporale se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de utilizare.

(2) Amortizarea activelor fixe corporale date în concesiune sau cu chirie se calculează de către instituțiile publice care le au în patrimoniu.

(3) Amortizarea investițiilor la activele fixe corporale închiriate se recuperează de către instituțiile publice care au efectuat investițiile, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare rămasă, după caz.

Art. 17. — Cheltuielile de dezvoltare se amortizează într-o perioadă de cel mult 5 ani, cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 18. — Brevetele, certificatele de înregistrare, mărcile, alte titluri de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală, licențele și alte valori similare achiziționate sau dobândite pe alte căi se amortizează pe durata prevăzută pentru utilizarea lor de către instituțiile publice care le dețin.

Art. 19. — Programele informatice create de instituțiile publice, achiziționate sau dobândite pe alte căi se amortizează în funcție de durata probabilă de utilizare, care nu poate depăși o perioadă de 5 ani, cu aprobarea ordonatorului de credite.

Art. 20. — Înregistrările de reprezentatii teatrale, programe de radio sau televiziune, lucrări muzicale, evenimente sportive, lucrări literare, artistice ori recreative efectuate pe pelicule, benzi magnetice sau alte suporturi nu se amortizează.

Art. 21. — În cazul nerecuperării integrale, pe calea amortizării, a valorii contabile a activelor fixe corporale și necorporale scoase din funcțiune, valoarea rămasă neamortizată se include în cheltuielile instituțiilor publice, integral, la momentul scoaterii din funcțiune.

CAPITOLUL III

Scoaterea din funcțiune a activelor fixe

Art. 22. — (1) Scoaterea din funcțiune a activelor fixe corporale, necorporale și în curs se face cu aprobarea ordonatorului principal sau secundar de credite, după caz.

(2) La instituțiile publice la care conducătorii îndeplinesc atribuțiile ordonatorilor terțiari de credite, scoaterea din funcțiune a activelor fixe corporale, necorporale și în curs se va face cu aprobarea ordonatorului principal sau secundar de credite, după caz, în funcție de subordonare.

București, 28 august 2003.
Nr. 81.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.4 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, **Guvernul României** adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ
pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare
a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii,
în proprietatea privată a statului“**

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — (1) Prevederile art. 2 se aplică în mod corespunzător și de către persoanele juridice fără scop patrimonial pentru activele corporale aferente activităților fără scop patrimonial, inclusiv activităților cu destinație specială, potrivit legii și activităților economice.

(2) Celelalte prevederi se aplică în mod corespunzător și de către persoanele juridice fără scop patrimonial pentru activele corporale și necorporale aferente activităților fără scop patrimonial, inclusiv activităților cu destinație specială, potrivit legii.

(3) Amortizarea activelor corporale și necorporale privind activitățile economice desfășurate de persoanele juridice fără scop patrimonial, potrivit legii, se face în continuare în conformitate cu reglementările valabile pentru agenții economici.

Art. 24. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2, 3 și 5 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10 milioane lei la 30 milioane lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către reprezentanții Curții de Conturi, Ministerului Finanțelor Publice și de alte persoane împuternicite în acest scop, potrivit legii.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 25. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice ce va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 26. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 27/1999;

b) art. 20 alin. 2 și art. 21 alin. 2 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările și completările ulterioare;

c) orice alte dispoziții contrare.

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Bunurile legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care se valorifică în condițiile prezentei ordonanțe, sunt:

a) bunurile mobile și titlurile de valoare confiscate, devenite proprietate privată a statului în temeiul legii, al hotărârilor judecătorești sau al deciziilor organelor împuternicite să efectueze confiscarea;

b) bunurile care provin din succesiuni vacante sau donații;

c) bunurile mobile și imobile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 314/2001 pentru reglementarea situației unor societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare;

d) bunurile imobile fără stăpâni sau părăsite, declarate ca atare potrivit legii, ai căror proprietari sunt neidentificați;

e) bunurile mobile părăsite ai căror proprietari sunt neidentificați, predate pe bază de proces-verbal organelor de poliție, sau bunurile mobile descoperite de organele poliției de frontieră în zonele de competență, care nu au fost reclamate de proprietari timp de un an de la data predării și a căror valorificare nu este reglementată prin alte acte normative specifice. În aceeași categorie intră și bunurile prevăzute la lit. d), precum și cele prevăzute în cadrul tezei întâi din prezenta literă, ai căror proprietari sunt cunoscuți, însă există indicii temeinice, determinate de natura bunurilor sau a împrejurărilor în care au fost găsite, din care rezultă intenția neechivocă a proprietarului de a renunța la exercitarea dreptului de proprietate asupra acestora;

f) sumele consemnate în orice scop de către persoane fizice sau juridice, la dispoziția organelor judiciare, pentru care s-a dispus restituirea și nu s-a cerut ridicarea lor de către cei care le-au depus ori de către cei care erau îndreptățiți să le ridice în termenul de prescripție prevăzut de legislația în vigoare.

(2) Organele care au dispus consemnarea sumelor prevăzute la alin. (1) lit. f) sunt obligate să le declare la direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București în termen de 30 de zile de la împlinirea termenului legal de prescripție.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt reclamate înainte de expirarea termenului de un an de la data predării, ele se restituie proprietarilor sau moștenitorilor acestora de către organul de poliție competent. În celelalte situații, bunurile sau contravaloarea acestora se restituie în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(4) Bunurile menționate la alin. (1) lit. e), ai căror proprietari au fost identificați și care au renunțat printr-o declarație autentică la exercitarea dreptului de proprietate asupra acestora, se vor valorifica înainte de expirarea termenului de un an, conform prevederilor prezentei ordonanțe.

(5) Pot fi valorificate înainte de expirarea termenului de un an și bunurile prevăzute la alin. (1) lit. e) care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3).

(6) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) bunurile care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(7) Bunurile prevăzute la alin. (6) vor fi distruse pe cheltuiela deținătorului sau, după caz, a persoanelor fizice ori juridice de la care au fost confiscate. Distrugerea bunurilor în cauză se va efectua în prezența și cu confirmarea prin semnătură a unei comisii de preluare și distrugere formate din reprezentanți ai deținătorului, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ai Ministerului Finanțelor Publice, ai Ministerului Administrației și Internelor și ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.“

3. Alineatele (2) și (4) ale articolului 4 vor avea următorul cuprins:

„(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) următoarele categorii de bunuri:

a) medicamente, materiale consumabile de utilitate medicală, materiale de natura obiectelor de inventar medicale, aparatură medicală, substanțe toxice, materiale radioactive, bunuri culturale din patrimoniu, obiecte, veșminte și cărți de cult, timbre filatelice, hârtii de valoare, materiale lemnoase, documente istorice, materiale de arhivă, care se pun de îndată la

dispoziție organelor de specialitate ale statului care au competența de a gestiona astfel de bunuri, conform prevederilor legale;

b) mijloacele de plată în valută neconvertibilă care se depun la Banca Națională a României, mijloacele de plată în valută liber convertibilă care se depun la băncile comerciale selectate de organele de valorificare, în condițiile legii, și mijloacele de plată în lei care se depun la unitățile trezoreriei, în contul bugetului de stat;

c) armele de foc, munițiile, materiile explozive și diferite bunuri cu specific militar, care se predau imediat, cu titlu gratuit, inspectoratelor județene de poliție sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București ori, după caz, Ministerului Apărării Naționale.

.....
(4) Sumele obținute ca urmare a valorificării bunurilor prevăzute la alin. (2) vor fi virate la bugetul de stat, după deducerea cheltuielilor efectuate conform prevederilor legale în vigoare și a cotei de 1%, care se virează Ministerului Administrației și Internelor pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, aferentă bunurilor confiscate ca urmare a acțiunilor desfășurate de polițiști. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele rezultate din valorificarea bunurilor ce intră sub incidența Legii nr. 103/1992 privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, care rămân la dispoziția cultelor religioase.“

4. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Bunurile legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și preluate de organele de valorificare, care în perioada valorificării au devenit necomercializabile, precum și cele care nu au putut fi valorificate vor fi distruse sub supravegherea unei comisii de distrugere.

(2) Comisia de distrugere se constituie în baza deciziei directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv în baza deciziei șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, și este formată din reprezentanți ai următoarelor instituții:

a) direcția generală a finanțelor publice județeană sau a municipiului București, respectiv administrația finanțelor publice de sector, 2 membri;

b) inspectoratul județean de poliție sau Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, 2 membri;

c) agenția pentru protecția mediului, un membru.

(3) Comisia de distrugere stabilește locul unde urmează a fi distruse bunurile, putându-se apela și la serviciile unor unități specializate în acest gen de activitate.“

5. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În vederea valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului se va face evaluarea de către o comisie de evaluare, stabilită prin decizia directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv prin decizia șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, care va avea următoarea componență:

a) directorul executiv adjunct al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv șeful adjunct al administrației — șeful comisiei;

b) un reprezentant din cadrul serviciului, biroului sau al compartimentului pentru valorificare bunuri;

c) un reprezentant desemnat de inspectoratul de concurență județean sau al municipiului București;

d) un reprezentant din partea oficiului județean pentru protecția consumatorilor sau al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București;

e) reprezentantul instituției publice care deține bunurile respective.

(2) Membrii comisiei de evaluare, precum și membrii comisiilor prevăzute la art. 1 alin. (7) și la art. 7 alin. (2) vor primi o indemnizație fixă lunară, stabilită prin ordin al ministrului

finanțelor publice, care se acoperă din veniturile încasate din valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.“

6. Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul bunurilor care nu s-au putut valorifica în decurs de 30 de zile de la data punerii în vânzare, comisia de evaluare poate proceda la reevaluarea bunurilor. În intervalul de 150 de zile de la data primei reevaluări se pot face mai multe reevaluări succesive, în sensul majorării sau micșorării prețului bunurilor, în funcție de decizia comisiei de evaluare. Dacă bunurile respective nu sunt vândute în termen de 150 de zile de la data primei reevaluări, se poate proceda la atribuirea gratuită, valorificarea prin unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor, dezmembrarea bunurilor și valorificarea sau distrugerea componentelor rezultate sau la distrugerea bunurilor, după caz. În același interval de timp directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv șeful administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, va putea decide schimbarea metodei de valorificare, în condițiile competențelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.“

7. Partea introductivă de la alineatul (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor Publice poate transmite sau, după caz, propune Guvernului transmiterea cu titlu gratuit a unor bunuri intrate în proprietatea privată a statului unor persoane fizice sau juridice, astfel:“

8. Litera b) a alineatului (1) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„b) creșelor, grădinițelor, centrelor de plasament și centrelor de primire a copilului, căminelor de bătrâni, cantinelor pentru săraci, azilurilor, spitalelor, școlilor, bibliotecilor, instituțiilor de cult, persoanelor cu handicap, Societății Naționale de Cruce Roșie din România, precum și persoanelor fizice care au avut de suferit de pe urma dezastrelor, la propunerea direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, a administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București;“

9. După litera f) a alineatului (1) al articolului 13 se introduce litera g) cu următorul cuprins:

„g) persoanelor juridice care administrează case memoriale, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.“

10. Alineatul (2) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„(2) Repartizarea bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) se va face de către o comisie interministerială care va funcționa pe lângă Secretariatul General al Guvernului, constituită prin decizie a primului-ministru, formată din reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Justiției, Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.“

11. După alineatul (3) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Ministerul Finanțelor Publice poate propune atribuirea cu titlu gratuit, prin hotărâre a Guvernului, și altor beneficiari a unor bunuri intrate în proprietatea privată a statului.“

12. Alineatul (1) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Veniturile încasate din valorificarea bunurilor prevăzute la art. 1 se varsă la bugetul de stat, după deducerea cheltuielilor efectuate în vederea valorificării acestora, precum și a cotei de 1%, care se virează Ministerului Administrației și Internelor pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, aferentă bunurilor confiscate ca urmare a acțiunilor desfășurate de polițiști.“

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor vor supune spre aprobare Guvernului modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 514/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 128/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

București, 28 august 2003.
Nr. 82.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Reglementări specifice în materia financiar-fiscală

SECȚIUNEA 1

Stabilirea regimului vamal și fiscal al mărfurilor comercializate prin magazinele amplasate în aeroporturile internaționale după locurile stabilite pentru efectuarea controlului vamal

Art. 1. — (1) În aeroporturile internaționale, în punctele de trecere a frontierei de stat, după locurile stabilite pentru efectuarea controlului vamal, pot funcționa magazine care

comercializează mărfuri românești și străine, în condițiile plății obligațiilor fiscale, prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Inchirierea spațiilor comerciale din aeroporturile internaționale se va face prin licitație publică.

(3) Amplasarea și amenajarea exterioară a magazinelor nu trebuie să permită introducerea și scoaterea de mărfuri din incinta acestora prin alte locuri decât cele stabilite de șeful punctului de trecere a frontierei de stat, împreună cu cel al biroului vamal de control și vămuire.

(4) Introducerea și scoaterea de mărfuri din aceste magazine se vor face numai sub supravegherea autorităților prevăzute la alin. (3).

(5) În vederea introducerii mărfurilor în magazine, persoanele juridice deținătoare ale acestora sunt obligate să solicite biroului vamal, în competența căruia funcționează magazinul, acordarea regimului vamal de antrepozit.

(6) Antrepozitul vamal se va face în condițiile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Mărfurile care pot face obiectul comercializării prin aceste magazine sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 3. — (1) Comercializarea mărfurilor se poate face numai către pasagerii care călătoresc înspre o destinație internațională, precum și către membrii echipajelor aeronavelor care efectuează curse în trafic extern de pasageri.

(2) Comercializarea mărfurilor este condiționată de prezentarea de către cumpărător a cărții de îmbarcare sau a biletului de avion și a pașaportului și de înregistrarea electronică a datelor cuprinse în acestea. Excepție fac numai membrii echipajelor aeronavelor care efectuează curse în trafic extern de pasageri, care vor prezenta numai pașaportul.

Art. 4. — (1) Mărfurile vor fi comercializate numai în ambalaje și în cantități uzuale comerțului cu amănuntul, destinate consumului individual sau familial.

(2) Toate mărfurile destinate vânzării trebuie să aibă aplicată pe ele sau pe ambalaj o etichetă autocolantă cu următorul text: „EXPORT“.

(3) Prețurile de vânzare ale mărfurilor vor fi exprimate în euro și vor fi afișate la vedere.

(4) Justificarea vânzărilor se face prin bonuri fiscale sau facturi.

(5) Bonurile fiscale vor conține următoarele date: denumirea, adresa/sediul și codul fiscal ale agentului economic emitent; logotipul și seria aparatului; numărul de ordine; data și ora emiterii; denumirea bunurilor livrate; cantitățile; prețurile unitare; valoarea; valoarea totală.

(6) Facturile vor fi utilizate pentru produsele de folosință îndelungată prevăzute prin hotărâre a Guvernului privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată destinate consumatorilor și care se regăsesc în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță. Pe lângă informațiile conținute în bonurile fiscale, facturile vor evidenția în plus marca, tipul, seriile produselor vândute, precum și alte elemente cerute de reglementările în vigoare.

Art. 5. — (1) Pentru mărfurile românești care urmează a fi comercializate prin astfel de magazine se pot încheia fie contracte de comision, fie contracte de vânzare-cumpărare.

(2) Pentru mărfurile românești comercializate se vor întocmi formalitățile privind exportul în primele 10 zile ale lunii următoare lunii în care s-a realizat vânzarea mărfurilor care au făcut obiectul unor astfel de contracte.

(3) Declarațiile vamale de export vor fi însoțite de o listă specificativă, în care se vor evidenția numerele bonurilor fiscale și/sau ale facturilor, după caz, în baza cărora au fost vândute mărfurile.

(4) Prin derogare de la prevederile legale în vigoare în materie, pentru mărfurile românești supuse accizelor, comercializate prin astfel de magazine, se datorează accize.

Art. 6. — (1) Pentru mărfurile străine care urmează a fi comercializate prin astfel de magazine se va proceda la antrepozitare, în condițiile scutirii de la plata garantării drepturilor de import.

(2) Introducerea și scoaterea mărfurilor din antrepozite se vor efectua numai sub supraveghere vamală.

(3) Evidența intrărilor și ieșirilor de mărfuri se va efectua potrivit protocolului încheiat cu autoritatea vamală în baza normelor legale aplicabile.

(4) În primele 10 zile ale lunii următoare lunii în care s-a realizat vânzarea mărfurilor străine se vor întocmi formalitățile vamale aferente importurilor și se vor efectua plățile privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, respectiv taxele vamale, accizele, taxa pe valoarea adăugată, comisionul vamal.

(5) Prin derogare de la prevederile legale în vigoare, pentru mărfurile străine comercializate prin astfel de magazine se vor întocmi și formalitățile specifice exportului.

(6) Pe declarațiile vamale de export se vor face următoarele mențiuni:

a) destinatar: „persoane fizice aflate în trafic extern“;

b) condiții de plată: „numerar“ sau „card electronic“;

c) moneda plății: „deveze cotate de Banca Națională a României“.

Art. 7. — În cazul distrugerii totale sau parțiale a mărfurilor, acestea se scot din evidență pe baza documentelor justificative, legal întocmite, prezentate autorității vamale.

Art. 8. — (1) Comercializarea altor mărfuri decât cele stabilite prin prezenta ordonanță, precum și neemiterea bonurilor fiscale sau a facturilor pentru mărfurile comercializate constituie contravenții și se sancționează cu amendă cuprinsă între 10.000.000 lei și 100.000.000 lei.

(2) Amendă se aplică agenților economici care desfășoară activitatea de comercializare a mărfurilor în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) În cazul în care contravenientul săvârșește încă o dată fapta prevăzută la alin. (1), pe lângă amendă se aplică și sancțiunea complementară a încetării activității desfășurate de agentul economic în astfel de magazine.

Art. 9. — (1) Constatarea contravențiilor, precum și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, unităților sale teritoriale și Direcției Generale a Vămirilor.

(2) Prevederile prezentei secțiuni se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Sistemul de antrepozitare fiscală

Art. 10. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2004 se instituie sistemul de antrepozitare fiscală.

(2) Sistemul de antrepozitare fiscală se aplică produselor cuprinse în următoarele grupe de produse: alcool și băuturi alcoolice, produse din tutun și uleiuri minerale.

(3) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal. Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea produselor accizabile prevăzute la alin. (2).

(4) Producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune de fabricare, procesare sau modificare sub orice formă a acestora.

Art. 11. — (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de Ministerul Finanțelor Publice, ca autoritate fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă, în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 14.

(4) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoțită de o declarație din partea proprietarului, prin care se confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

Art. 12. — Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat

numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea pentru care suma accizelor potențiale este mai mare de 50.000 euro;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest spațiu fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile;

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să funcționeze ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să funcționeze ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați definitiv pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească faptul că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 14.

Art. 13. — (1) Autorizația va conține următoarele:

a) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;

b) descrierea și amplasarea locului antrepozitivului fiscal;

c) tipul produselor accizabile și natura activității;

d) capacitatea maximă de depozitare în cazul antrepozitelor fiscale utilizate numai pentru operațiuni de depozitare;

e) nivelul garanției financiare;

f) perioada de valabilitate a autorizației;

g) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(2) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitivului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă.

(3) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris o dată cu motivele luării acestei decizii.

(4) În cazul în care autoritatea fiscală competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației în vigoare.

Art. 14. — Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să deponă la autoritatea fiscală competentă o garanție financiară care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru produsele accizabile care sunt produse, primite, depozitate sau expediate din antrepozitul fiscal. Garanțiile pot îmbrăca mai multe forme, și anume: depozite în numerar, ipoteci, garanții bancare sau garanții personale. Modul de calcul, suma și durata oricărei garanții financiare impuse prin această ordonanță sunt prezentate în normele metodologice prevăzute la art. 16 alin. (1);

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare la cererea autorităților fiscale;

d) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

e) să asigure accesul autorităților fiscale competente în orice zonă a antrepozitivului fiscal în orice moment în care antrepozitivul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitivul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

f) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritățile fiscale competente, la cererea acestora;

g) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitivului fiscal, la cererea autorităților fiscale competente;

h) să cerceteze și să raporteze către autoritățile fiscale competente orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

i) să înștiințeze autoritățile fiscale competente cu privire la orice extindere sau modificare propusă a structurii antrepozitivului fiscal, precum și a modului de operare în acesta, care poate afecta cuantumul garanției financiare constituite în conformitate cu lit. a);

j) să se conformeze cu orice alte cerințe impuse de îndeplinirea prevederilor legale.

Art. 15. — (1) Pentru obținerea autorizațiilor de antrepozite fiscale cu valabilitate de la data de 1 ianuarie 2004, persoanele care intenționează să fie antrepozitari autorizați pot depune la Ministerul Finanțelor Publice, începând cu data de 1 octombrie 2003, cereri în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (3).

(2) Emiterea autorizațiilor de antrepozite fiscale se efectuează în baza deciziei unei comisii instituite la nivelul Ministerului Finanțelor Publice prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Autorizațiile se eliberează în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete.

Art. 16. — (1) Ministerul Finanțelor Publice va emite în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, norme metodologice de aplicare a prevederilor secțiunii privind sistemul de antrepozitare fiscală, care vor fi supuse aprobării Guvernului.

(2) Toate autorizațiile emise în cursul anului 2003 în baza Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor sunt valabile până la data de 31 decembrie 2003.

(3) În cazul agenților economici autorizați potrivit prevederilor Legii nr. 521/2002, ale căror autorizații expiră după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, valabilitatea acestor autorizații se prelungește de drept până la data de 31 decembrie 2003, cu condiția plății taxei de autorizare legale, calculată proporțional cu perioada de valabilitate rămasă.

SECȚIUNEA a 3-a

Plata expertizelor judiciare și depunerea cauțiunii de către Ministerul Finanțelor Publice

Art. 17. — Din sumele prevăzute în bugetul Ministerului Finanțelor Publice pentru despăgubiri civile, precum și pentru cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale, pot fi suportate și cheltuieli pentru plata expertizelor judiciare sau depunerea cauțiunilor de către Ministerul Finanțelor Publice în cauzele în care acesta este parte în numele statului sau în nume propriu.

SECȚIUNEA a 4-a

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Art. 18. — (1) Se înființează Agenția Națională de Administrare Fiscală, organ de specialitate al administrației publice centrale, instituție publică cu personalitate juridică, cu buget propriu, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *Agente*.

(2) Cheltuielile curente și de capital se finanțează de la bugetul de stat.

(3) Agenția are sediul central, la înființare, în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, și funcționează cu unități subordonate. Sediul se va putea modifica prin hotărâre a Guvernului.

(4) Agenția este condusă de un secretar de stat care are și calitatea de președinte.

(5) Președintele Agenției este ordonator secundar de credite și reprezintă Agenția în relația cu terții.

Art. 19. — (1) Agenția își desfășoară activitatea în domeniul impozitelor, taxelor, contribuțiilor și al altor venituri bugetare, pentru care este competentă potrivit legii, prin intermediul procedurilor de gestiune, colectare, control fiscal, soluționare a contestațiilor și dezvoltarea unor relații de parteneriat cu contribuabilii, inclusiv prin acordarea de servicii de asistență.

(2) Agenția este responsabilă, atât la nivel central, cât și la nivel teritorial, în numele și în contul statului, de aplicarea legislației privind impozitele, taxele, contribuțiile și alte venituri ale bugetului de stat, precum și veniturile altor autorități și instituții publice centrale sau ale Comunității Europene, a căror administrare îi este conferită prin acte normative sau convenții, exclusiv veniturile datorate în vamă.

Art. 20. — Organizarea și funcționarea Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 21. — Prin atribuțiile încredințate Agenția asigură: aplicarea unitară a prevederilor legislației privind impozitele, taxele, contribuțiile și alte venituri bugetare, colectarea veniturilor bugetare, exercitarea prerogativelor stabilite prin lege prin aplicarea unui tratament echitabil tuturor contribuabililor, utilizarea tehnologiilor noi în susținerea managementului Agenției și îmbunătățirea relației cu contribuabilii.

Art. 22. — Predarea-primirea în administrare a bunurilor mobile și imobile între Ministerul Finanțelor Publice și Agenție, respectiv unitățile subordonate acesteia, se realizează pe baza de protocol de predare-preluare.

Art. 23. — (1) Drepturile de natură salarială care decurg din activitățile de control și colectare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor venituri ale bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetelor fondurilor speciale vor fi acordate, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, personalului Agenției, personalului Ministerului Finanțelor Publice, cât și personalului din instituțiile care gestionează bugetele pentru care se face colectarea din sumele aferente ale bugetului respectiv.

(2) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului sănătății și ministrului muncii, solidarității sociale și familiei vor fi aprobate norme de aplicare a prevederilor alin. (1).

Art. 24. — În vederea îndeplinirii unor sarcini pe termen scurt sau care presupun un volum mare de activitate pe perioade limitate de timp, se vor asigura surse de finanțare pentru angajarea de personal pe perioade determinate de timp. Perioadele, numărul de personal și cheltuielile aferente se vor stabili anual, prin legea bugetului de stat.

Art. 25. — Personalul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice care trece la aparatul propriu al Agenției își păstrează toate drepturile.

Art. 26. — (1) Agenția se înființează la data de 1 octombrie 2003 și devine operațională de la data de 1 ianuarie 2004.

(2) Agenția va funcționa până la data de 1 ianuarie 2004 cu un număr maxim de 50 de posturi.

(3) Persoanele angajate pe această perioadă vor desfășura operațiuni legate de organizarea și funcționarea Agenției.

(4) Cheltuielile de înființare a Agenției și de salarizare a personalului Agenției pentru anul 2003 se suportă din bugetul Ministerului Finanțelor Publice.

SECȚIUNEA a 5-a

Preluarea activității de administrare a veniturilor bugetare reprezentând contribuții sociale de către Ministerul Finanțelor Publice

Art. 27. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2004, activitatea privind declararea, constatarea, controlul, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuția de asigurări sociale, contribuția pentru asigurări de somaj, contribuția pentru asigurări sociale de sănătate și contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, datorate de persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajator, denumite în continuare *contribuții sociale*, se va realiza de Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, care au și calitatea de creditor bugetar.

(2) Contribuțiile sociale prevăzute la alin. (1) se cuvin în continuare bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru somaj, bugetului asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, după caz, și sunt reglementate prin dispoziții legale specifice.

(3) Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Fondul Național de Asigurare pentru Accidente de Muncă și Boli Profesionale

și unitățile din subordinea acestora vor efectua cheltuieli în limita aprobată prin buget și a creditelor bugetare deschise, în condițiile legii.

Art. 28. — (1) Persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajator au obligația să declare contribuțiile sociale datorate, lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale. Declararea se face la unitățile subordonate ale Ministerului Finanțelor Publice unde sunt luate în evidență ca plătitori de impozite și taxe.

(2) Termenul de declarare a contribuțiilor sociale constituie și termen de plată.

(3) Modelul și conținutul declarației privind obligațiile de plată pentru contribuțiile sociale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice. Prevederile legale referitoare la întocmirea și depunerea declarațiilor de impozite și taxe pentru veniturile datorate bugetului de stat sunt aplicabile și obligațiilor de plată reprezentând contribuții sociale.

(4) Persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajator au obligația să se înregistreze ca plătitori de contribuții sociale conform legislației privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe.

(5) Penalitățile de orice fel, altele decât dobânzile și penalitățile de întârziere, se fac venit la bugetul de stat.

Art. 29. — Activitatea de control privind modul de stabilire, declarare și plată a obligațiilor reprezentând contribuții sociale, precum și constatarea și aplicarea contravențiilor se efectuează începând cu data preluării acestei activități de către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, în baza prevederilor legale în vigoare privind controlul fiscal.

Art. 30. — (1) Contestațiile formulate împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, abilitate, potrivit legii, să încheie acte de control sau de impunere privind contribuțiile sociale, se soluționează de către organele specializate ale Ministerului Finanțelor Publice potrivit dispozițiilor legale în vigoare în această materie.

(2) Contestațiile formulate împotriva măsurilor dispuse prin acte de control sau de impunere întocmite de către organele de control abilitate, potrivit actelor normative speciale care reglementează contribuțiile sociale, se soluționează de către organele specializate ale Ministerului Finanțelor Publice, începând cu data preluării activității de către acest minister.

Art. 31. — Personalul care trece de la Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, precum și de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei la Ministerul Finanțelor Publice, atât la nivel central, cât și la nivel teritorial, își păstrează toate drepturile.

Art. 32. — (1) Pentru creanțele bugetare reprezentând contribuții sociale datorate până la data de 1 ianuarie 2004, procedurile de realizare a creanțelor, aflate în derulare la această dată, vor fi continuate de Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, care se subrogă în drepturile și obligațiile instituțiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz, în calitate de creditor bugetar, și le succedă de drept în această calitate, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) Pentru litigiile având ca obiect contestațiile la executarea silită sau contestațiile împotriva actelor prin care se dispun și se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii, precum și în cazul litigiilor ce privesc procedurile de reorganizare judiciară și faliment, Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale instituțiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz, și dobândesc calitatea procesuală a acestora, începând cu data de 1 ianuarie 2004, în toate procesele și cererile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată.

Art. 33. — Predarea-preluarea dosarelor de executare, precum și a copiilor documentelor depuse la dosarul instanței în litigiile prevăzute la art. 32 alin. (2) se va efectua până la data de 31 ianuarie 2004.

Art. 34. — Începând cu data de 1 ianuarie 2004, Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate vor înscrie la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, în condițiile legii, și creanțele bugetare reprezentând contribuții sociale, inclusiv dobânzi, penalități și penalități de întârziere.

Art. 35. — Sumele reprezentând contribuții sociale, inclusiv dobânzile, penalitățile și penalitățile de întârziere pentru care dreptul de a cere executarea silită s-a prescris până la data de 1 ianuarie 2004, rămân în responsabilitatea instituțiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz.

Art. 36. — Instituțiile prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz, răspund de activitățile desfășurate în domeniile prevăzute la art. 27 alin. (1) până la data preluării acestor activități de către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate.

Art. 37. — Cererile de acordare a înlesnirilor la plata contribuțiilor sociale, depuse la instituțiile prevăzute la art. 27 alin. (3) și nesoluționate în baza reglementărilor legale în vigoare până la data de 1 ianuarie 2004, se preiau de către Ministerul Finanțelor Publice sau organele subordonate acestuia, după caz, în vederea analizării și soluționării conform competențelor stabilite în condițiile legii.

Art. 38. — (1) Pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajat, asigurate pe bază de declarație sau contract de asigurare la sistemele de asigurări sociale, activitatea de colectare a contribuțiilor rămâne în sarcina instituțiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz, până la o dată ce va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului.

(2) Obligațiile angajatorilor de depunere a Declarației privind evidența nominală a asiguraților și obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale, Declarației privind obligațiile de plată la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și listele nominale privind persoanele pentru care se plătește contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și personalul care intră/iese în/din activitate și a Declarației la bugetul asigurărilor pentru șomaj rămân supuse prevederilor legale care reglementează contribuțiile sociale.

Art. 39. — (1) Debitorii, plătitorii de contribuții sociale, persoane juridice și persoane fizice care au calitatea de angajator, sunt obligați să întocmească pe propria răspundere și să depună până la 15 februarie 2004 la unitățile subordonate Ministerului Finanțelor Publice la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe declarații-inventar privind contribuțiile sociale în sold la 31 decembrie 2003 și neachitate până la data de 31 ianuarie 2004, inclusiv accesoriile aferente, pe ani fiscali.

(2) Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a obligațiilor bugetare cuprinse în declarațiile-inventar prevăzute la alin. (1) se întrerup la data de 31 ianuarie 2004, după această dată urmând să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Nedepunerea declarației-inventar în termenul prevăzut la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 30.000.000 lei. Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac de către organele abilitate, potrivit legii, din Ministerul Finanțelor Publice și unitățile subordonate acestuia.

(4) Modelul declarației-inventar se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 40. — Prevederile referitoare la preluarea activității de control fiscal și de soluționare a contestațiilor, precum și la preluarea personalului aferent acestor activități se aplică începând cu data de 1 octombrie 2003.

Art. 41. — Preluarea în administrare a bunurilor imobile de la instituțiile prevăzute la art. 27 alin. (3) la unitățile subordonate Ministerului Finanțelor Publice se va realiza, în condițiile legii, până la data de 15 decembrie 2003.

Art. 42. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului sănătății și ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se aprobă protocolul-cadru de preluare a activităților prevăzute la art. 27 alin. (1), precum și termenele stabilite de comun acord pentru predarea-primirea dosarelor fiscale, a documentelor referitoare la activitățile preluate, precum și a bunurilor mobile.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, prin ordin al ministrului finanțelor publice, se aprobă norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei secțiuni.

Art. 43. — În intervalul 1 octombrie — 31 decembrie 2003 personalul transferat pentru activitatea de control se finanțează din bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, în limita posturilor transferate.

Art. 44. — Prevederile prezentei secțiuni se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu completările ulterioare.

Art. 45. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 13 noiembrie 2002, aprobată prin Legea nr. 41/2003, cu completările ulterioare;

b) lit. a), b), c) și d) ale art. IV din Legea nr. 232/2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 31 mai 2003;

c) orice alte dispoziții contrare.

CAPITOLUL II

Modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar-fiscal

SECȚIUNEA 1

Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 410/2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Cazierul fiscal se organizează de Ministerul Finanțelor Publice la nivel central și la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili din municipiul București și din județul Ilfov.“

2. După alineatul (3) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile alin. (2), la nivelul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili din municipiul București și din județul Ilfov se organizează cazierul fiscal în care se ține evidența contribuabililor mari cu sediul în municipiul București și județul Ilfov.“

3. Litera b) a alineatului (1) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„b) la solicitarea înscrierii în Registrul asociațiilor și fundațiilor, a asociațiilor și fundațiilor, de către asociații sau membrii fondatori ai acestora;“

4. Alineatul (2) al articolului 8 va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul delegat, instanțele și organele competente nu dispun, respectiv nu autorizează desfășurarea de activități în formele menționate la alin. (1), în cazul în care în cazierul fiscal există înscrise fapte de natură penală.“

5. Alineatele (2)–(4) ale articolului 9 vor avea următorul cuprins:

„(2) Eliberarea certificatului de cazier fiscal se face în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării eliberării.

(3) Pentru eliberarea certificatului de cazier fiscal se percepe o taxă în sumă de 50.000 lei.

(4) La cerere, pentru situații de urgență, certificatul de cazier fiscal poate fi eliberat în 5 zile lucrătoare, cu plata unei taxe în sumă de 200.000 lei.“

6. După alineatul (4) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Taxele prevăzute la alin. (3) și (4) se fac venit la bugetul de stat.“

SECȚIUNEA a 2-a

Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 13 va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul obligațiilor bugetare stinse prin compensare, data stingerii este, pentru compensările la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate din oficiu, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.“

2. Alineatul (1) al articolului 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii la organul competent a cererii de restituire sau de rambursare, cu excepția sumelor provenite din impozitul pe venit.“

3. Alineatul (2) al articolului 19 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care cererea de restituire sau de rambursare, precum și documentația anexată care stă la baza acesteia, depuse de plătitor, sunt incomplete și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de reglementările legale în materie, termenul de 30 de zile curge de la data prezentării de către acesta a documentației complete.“

4. Alineatul (3) al articolului 19 va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru sumele de rambursat aferente operațiunilor efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2003, pentru care, potrivit reglementărilor legale în materie, nu se face control anticipat, plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de rambursare.“

5. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) În cazul plăților în numerar obligația bugetară se consideră plătită la data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate ale creditorilor bugetari.

(2) În cazul plății efectuate prin decontare bancară sau prin mandat postal pentru obligațiile bugetare cu termen de plată fix sau stabilit sub formă de interval, obligația bugetară se consideră plătită la data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a acestora.

(3) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului, în termen de 48 de ore de la data debitării contului plătitorului, atrage pentru plătitor dobânzi și penalități la nivelul celor prevăzute la art. 14 alin. (1), art. 16 și la art. 17 alin. (1), după intervalul de 48 de ore.

(4) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului și reținute din contul plătitorului nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective, inclusiv dobânzi și penalități la nivelul celor prevăzute la art. 14 alin. (1), art. 16 și art. 17 alin. (1).

(5) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, prevăzute la alin. (4), precum și a dobânzilor și penalităților prevăzute la alin. (3) și (4) plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.“

SECȚIUNEA a 3-a

Prevederi referitoare la aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2002 pentru recuperarea arieratelor bugetare

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002 pentru recuperarea arieratelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 8 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care debitorii nu achită ratele eșalonate la termenele prevăzute în graficele-anexă la convențiile încheiate pot efectua plata acestora cel mai târziu până la următorul termen de plată din grafic. Pentru ratele reprezentând impozite, taxe, contribuții și altele asemenea se datorează dobânda și penalitatea de întârziere prevăzute de lege. Organul fiscal competent calculează și comunică debitorului până la următorul termen de plată din grafic diferența de dobândă și penalitatea de întârziere aferentă, care se constituie ca obligații bugetare curente.“

2. Alineatul (4) al articolului 28¹ va avea următorul cuprins:

„(4) Debitorii, beneficiari de îlesniri la plata obligațiilor bugetare restante, acordate în baza actelor normative anterioare, care achită sau au achitat integral sumele ce fac obiectul acestor îlesniri la plată, beneficiază de amânarea la plată pe 3 ani a dobânzilor datorate și neachitate.“

Art. IV. — (1) Debitorii, care au încheiate convenții în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare, și care, până la 30 septembrie 2003, fac dovada achitării ratelor și a obligațiilor bugetare curente cu termene de plată până la această dată, precum și a constituirii garanției și plății oricăror alte obligații bugetare ce nu fac obiectul convenției încheiate, prin derogare de la prevederile art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de menținerea valabilității îlesnirilor la plată acordate cu toate efectele prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor și a obligațiilor bugetare curente de către debitorii care se încadrează la alin. (1), organul fiscal competent calculează și comunică acestuia până la următorul termen de plată din grafic diferența de dobândă și penalitatea de întârziere aferentă, care se vor achita până la data de 20 decembrie 2003.

Art. V. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2004 nu se mai acordă îlesniri la plata obligațiilor bugetare în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererile pentru acordarea îlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, însoțite de documentația aferentă întocmită în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pot fi depuse de către debitorii numai până la data de 1 decembrie 2003 inclusiv.

(3) Îlesnirile la plată acordate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare, se derulează în termenii și în condițiile stabilite până la recuperarea integrală a obligațiilor bugetare restante ce au făcut obiectul îlesnirii respective.

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi referitoare la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică

Art. VI. — (1) Alineatul (2) al articolului 49 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, se abrogă.

(2) Alineatul (2) al articolului 73 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Importurile realizate de unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare prevăzute la art. 7 și art. 8 lit. A, necesare activităților de cercetare-dezvoltare, beneficiază de exceptarea de la plata taxelor vamale potrivit prevederilor Tarifului vamal de import al României.“

(3) Aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 49 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, se suspendă până la 31 decembrie

2004. Pe perioada suspendării, din bugetul de stat se alocă fonduri pentru acțiuni de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, asigurându-se o creștere permanentă a acestora.

SECȚIUNEA a 5-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2003, se modifică după cum urmează:

1. Alineatele (4)–(6) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„(4) Cheltuielile cu administrarea și operarea terminalelor de plată se vor stabili prin contractele încheiate cu băncile desemnate potrivit alin. (2) și (2¹).

(5) Băncile acceptante de carduri, prevăzute la alin. (1), vor întreprinde măsurile corespunzătoare pentru asigurarea infrastructurii și a dotărilor proprii, în vederea ordonării plăților prin intermediul mijloacelor moderne de plată și a realizării transferului între contul de card și contul beneficiarilor sumelor plătite, până la datele prevăzute la art. 1.

(6) Instituțiile publice vor prevedea în bugetele proprii creditele bugetare aferente cheltuielilor cu administrarea și operarea terminalelor de plată.“

2. Alineatul (1) al articolului 3 se abrogă.

SECȚIUNEA a 6-a

Modificarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată

Art. VIII. — Literalele b) și b¹) ale alineatului (1) al articolului 26 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 1 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) prin compensarea efectuată de organele fiscale la cerere sau din oficiu, după caz, cu obligații datorate și neachitate către bugetul de stat, obligații datorate la fondul de risc provenind din plățile efectuate de Ministerul Finanțelor Publice în calitate de garant, aferente ratelor de capital, dobânzilor, comisioanelor și altor costuri, precum și din neplata comisionului de risc de către agenții economici beneficiari ai creditelor externe garantate de stat, inclusiv dobânzile și penalitățile de orice fel aferente acestora;

b¹) prin compensarea efectuată de organele fiscale la cerere sau din oficiu, după caz, cu obligații datorate și neachitate către bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru somaj, bugetele locale, inclusiv accesoriile aferente acestora. În vederea efectuării compensării organele fiscale teritoriale trebuie să solicite în scris organelor teritoriale competente ale ordonatorilor de credite, care răspund, conform legii, de colectarea veniturilor respective, comunicarea cuantumului obligațiilor datorate și neachitate către aceste bugete și/sau fonduri. În cazul necomunicării în termen de 12 zile de la data solicitării a acestor informații se consideră că nu există datorii către bugetele și/sau fondurile respective.“

SECȚIUNEA a 7-a

Modificarea unor prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați

Art. IX. — Începând cu data de 1 ianuarie 2004, articolul 14 al Ordonanței Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 30 august 1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Onorariile stabilite pentru expertizele contabile dispuse din oficiu în cursul procesului penal, conform art. 116, 124 și 125 din Codul de procedură penală, în cauzele privind

infracțiuni prevăzute în Codul penal sau în legi speciale, prin care a fost prejudiciat avutul public, vor fi avansate de la bugetul de stat prin bugetele Ministerului Justiției, Ministerului Public sau Ministerului Administrației și Internelor, după caz.“

SECȚIUNEA a 8-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale

Art. X. — Alineatul (1) al articolului 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Efectuarea formalităților vamale de import, aferente uleiurilor minerale menționate la art. 7, se face la șase birouri vamale de vămuire la frontieră și este condiționată de prelevarea de probe în punctul vamal, în vederea efectuării analizelor de laborator. Modificarea acestui număr de birouri vamale de frontieră se poate face prin hotărâre a Guvernului.“

SECȚIUNEA a 9-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului

Art. XI. — Articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 331/2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. — Înlesnirile la plată prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (4) ale art. 1 din Legea nr. 254/2002 își pierd valabilitatea în situația în care societatea comercială nu își achită obligațiile bugetare curente ale fiecărui an fiscal începând cu data semnării ordinului comun. În cazul în care societatea comercială nu achită la scadență obligațiile bugetare curente, poate efectua plata acestora în cel mult 90 de zile, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente. Obligațiile bugetare cu termene de plată după data de 1 septembrie a fiecărui an fiscal vor fi achitate până la cel târziu la data de 20 decembrie a anului respectiv.“

SECȚIUNEA a 10-a

Prevederi referitoare la acordarea unor subvenții

Art. XII. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului este mandatat să subvenționeze prin bugetul propriu, din sumele alocate anual cu această destinație de la bugetul de stat, pe o perioadă de 5 ani, 25% din dobânda aferentă creditelor contractate de producătorii agricoli pentru achiziționarea de tractoare și mașini agricole.

(2) Condițiile și procedura de acordare a subvenției prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin norme metodologice elaborate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

SECȚIUNEA a 11-a

Reglementări privind emiterea scrisorilor de confort

Art. XIII. — (1) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu alte ministere sau autorități ale administrației publice centrale coordonatoare ale activităților economice sunt autorizate să emită scrisori de confort.

(2) *Scrisoarea de confort* reprezintă documentul prin care emitentul își asumă obligații de diligență pentru respectarea angajamentelor contractuale.

SECȚIUNEA a 12-a

Dispoziții finale

Art. XIV. — După aprobarea prezentei ordonanțe prin lege:

- a) Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 410/2002,
- b) Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată,
- c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2002 pentru recuperarea arieratelor bugetare, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 491/2002, cu modificările și completările ulterioare,

d) Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003,

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2003,

f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale vor fi republicate, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak

București, 28 august 2003.
Nr. 86.

ANEXĂ

LISTA

mărfurilor care pot fi comercializate prin magazinele existente în aeroporturile internaționale

1. Produse de înfrumusețare și machiaj
2. Produse de parfumerie
3. Produse pentru îngrijirea și întreținerea pielii
4. Articole de toaletă
5. Ceasuri, brichete
6. Accesorii pentru birou
7. Jucării
8. Băuturi răcoritoare
9. Apă minerală
10. Băuturi alcoolice și slab alcoolice
11. Casete video și audio, baterii, compact discuri
12. Articole optice
13. Articole din piele naturală
14. Articole din blană naturală
15. Articole și accesorii de îmbrăcăminte
16. Bijuterii
17. Articole din sticlă, cristal, porțelan, lemn (exclusiv mobilă)
18. Aparatură de calcul de mici dimensiuni
19. Cărți, reviste, ziare
20. Artizanat
21. Produse alimentare (dulciuri, cacao, cafea, ceai, nes, biscuiți, conserve din fructe, sosuri, condimente, mezeluri, brânzeturi)
22. Vin
23. Țigarete, țigări, trabucuri, tutun de pipă
24. Produse electrocasnice și electronice și suporturile aferente acestora (inclusiv cartele telefonice)
25. Articole de voiaj
26. Articole de sport
27. Instrumente muzicale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înființarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituție și ale art. 1 pct. III.9 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Se înființează Agenția Română pentru Siguranța Alimentelor — ARSA, denumită în continuare *Agenția*, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea directă a primului-ministru.

(2) Finanțarea Agenției se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

Art. 2. — Agenția are drept scop realizarea siguranței alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea alimentelor către consumator.

Art. 3. — În vederea realizării acestui scop, Agenția are următoarele atribuții:

a) furnizează avize științifice, precum și asistență tehnică și științifică privind legislația națională și comunitară în domeniile care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței alimentelor și a hranei pentru animale. Ea furnizează informații

independente referitoare la toate problemele din aceste domenii și comunică riscurile;

b) contribuie la realizarea unui nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, ținând seama de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului;

c) colectează și analizează datele pentru a permite caracterizarea și monitorizarea riscurilor care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței alimentelor și în domeniul hranei pentru animale;

d) furnizează:

1. consultanță științifică și asistență tehnică și științifică privind nutriția umană, ținând seama de prevederile legislației naționale și comunitare;

2. avize științifice cu privire la probleme legate de sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor;

3. avize științifice privind produse, altele decât alimentele și hrana pentru animale, în legătură cu organismele modificate genetic, astfel cum sunt definite prin Ordonanța Guvernului

nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne, precum și a produselor rezultate din acestea, aprobată cu modificări prin Legea nr. 214/2002;

e) furnizează avize științifice care servesc drept bază științifică pentru elaborarea și adoptarea de măsuri în domeniile ce privesc obiectul său de activitate;

f) elaborează proiecte de acte normative în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice.

Art. 4. — (1) Organizarea și funcționarea Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În anul 2003 Agenția va funcționa cu un număr maxim de 28 de posturi, care se asigură prin redistribuire din numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat, astfel:

a) 14 posturi de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;

b) 14 posturi de la Ministerul Sănătății.

(3) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat pe anul 2003, pe baza protocoalelor de predare-primire, care vor cuprinde structura posturilor și prevederile bugetare aferente personalului preluat și funcționării corespunzătoare a Agenției.

Art. 5. — (1) Agenția funcționează în cooperare cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, precum și celelalte autorități naționale ce au competențe executive în domeniul siguranței alimentelor.

(2) Agenția cooperează cu Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară, cu instituțiile similare comunitare și din statele membre, precum și cu instituțiile similare internaționale.

Art. 6. — În îndeplinirea atribuțiilor sale Agenția constituie structura de contact cu Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară și acționează pe bază de autonomie funcțională și decizională conform angajamentelor asumate de România.

Art. 7. — (1) Agenția este condusă de un președinte, numit prin decizie a primului-ministru, a cărui funcție este de secretar de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor care îi revin președintele emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(3) Președintele este sprijinit în activitatea sa de un consiliu științific și un consiliu consultativ, fără personalitate juridică.

(4) Președintele Agenției este ordonator terțiar de credite.

Art. 8. — (1) Consiliul științific este format din personalități recunoscute în domeniile de competență ale Agenției.

(2) Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului științific se aprobă prin ordin al președintelui, în termen de 15 zile de la numirea acestuia.

Art. 9. — (1) Consiliul consultativ este format din reprezentanți ai ministerelor, ai altor autorități ale administrației publice competente în domeniul siguranței alimentelor și reprezentanți ai societății civile.

(2) Consiliul consultativ este prezidat de președintele Agenției.

(3) Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ se aprobă prin ordin al președintelui, în termen de 15 zile de la numirea acestuia.

Art. 10. — (1) Agenția își desfășoară activitatea conform principiilor independenței, transparenței, confidențialității, accesului la documente și informații în condițiile legii.

(2) Agenția prezintă anual Guvernului un raport privind activitatea desfășurată, care include bilanțul rezultatelor în comparație cu misiunile atribuite.

Art. 11. — Alineatul (1) al articolului 2 și anexa la Hotărârea Guvernului nr. 746/2003 privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 8 iulie 2003, se completează în mod corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministrul sănătății,
Mircea Beuran

București, 28 august 2003.
Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stingerea unor obligații de plată ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România și ale personalului acestora

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Se anulează obligațiile de plată către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” a sumelor reprezentând chiriile restante, facturate și neachitate, împreună cu dobânzile și penalitățile aferente acestora, datorate de Ambasada Republicii Islamice Iran pe anul 2003, pentru imobilul situat în municipiul București, bd. Lascăr Catargiu nr. 39, sectorul 1, și de Ambasada Republicii Federative a

Brazilei pe perioada iunie 2000 — martie 2001, pentru imobilul situat în municipiul București, str. Praga nr. 11, sectorul 1.

Art. 2. — Se anulează obligația de plată a Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată nefacturată, aferentă chiriilor facturate misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în

România, precum și personalului acestora, împreună cu dobânzile și penalitățile aferente, pentru perioadele ianuarie—august 1998 și din ianuarie 2000 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 3. — (1) Se anulează obligația de plată a misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România, precum și a personalului acestora a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată facturată și neachitată, aferentă chiriilor facturate de Regia

Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ pe anul 2003.

(2) Corectarea taxei pe valoarea adăugată anulate conform alin. (1) se va efectua prin emiterea unui nou document cu valorile înscrise cu semnul minus, în care se va menționa numărul documentului corectat, și concomitent se va emite un nou document fără taxa pe valoarea adăugată.

Art. 4. — Cuantumul obligațiilor de plată anulate conform art. 1—3 se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 91.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru indexarea indemnizației acordate în baza Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 4 din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu luna septembrie 2003, indemnizația lunară neimpozabilă acordată în baza Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările ulterioare, pentru fiecare lună de stagiul militar efectuat în cadrul Direcției

Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, de 15.000 lei, se indexează cu 14% și devine 17.100 lei.

Art. 2. — Nivelul indexat al indemnizației lunare, prevăzut la art. 1, se utilizează, începând cu luna septembrie 2003, la calculul veniturilor cuvenite sau aflate în plată, acordate în baza Legii nr. 309/2002, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

Ministrul apărării naționale,

Ioan Mircea Pașcu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2003.
Nr. 1.000.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea cheltuielilor aferente organizării și desfășurării în România, în perioada 19—22 septembrie 2003, a Celei de-a doua întâlniri a miniștrilor justiției din statele balcanice

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea în România, în perioada 19—22 septembrie 2003, a Celei de-a doua întâlniri a miniștrilor justiției din statele balcanice.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor aferente desfășurării reu-

niunii prevăzute la art. 1, în limita sumei de 948.000.000 lei, se asigură din bugetul aprobat Ministerului Justiției pe anul 2003, la capitolul 5101 „Autorități publice“, titlul „Cheltuieli materiale și servicii“.

Art. 3. — Utilizarea sumei alocate pentru desfășurarea reu- legale, conform devizului prevăzut în anexa*) care face parte
niunii prevăzute la art. 1 se face cu respectarea prevederilor integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției,
Cristina Iulia Tarcea,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2003.
Nr. 1.004.

*) Anexa se comunică Ministerului Justiției.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea împrumuturilor acordate în baza art. 10 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, pentru Societatea Comercială „ARO” — S.A. Câmpulung, Societatea Comercială „Roman” — S.A. Brașov și Societatea Comercială „Siderurgica” — S.A. Hunedoara

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 10 alin. (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Societățile comerciale „ARO” — S.A. Câmpulung, „Roman” — S.A. Brașov și „Siderurgica” — S.A. Hunedoara beneficiază de împrumuturi acordate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului pentru plata unei părți din consumul de energie electrică și gaze naturale aferent perioadei iulie—septembrie 2003.

Art. 2. — (1) Sumele reprezentând plata unei părți din consumul de energie electrică și gaze naturale aferent perioadei iulie—septembrie 2003 sunt stabilite de o comisie formată din câte un reprezentant al Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Finanțelor Publice, precum și un reprezentant al furnizorului de utilități.

(2) Sumele stabilite de comisie pentru plata unei părți din consumul de energie electrică și gaze naturale, conform art. 1,

pot fi acordate și sub formă de împrumuturi în avans, urmând ca regularizarea să se efectueze ulterior, pe baza facturilor și a sumelor definitive stabilite potrivit alin. (1).

Art. 3. — Condițiile în care Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului poate acorda împrumuturile sunt cele prevăzute la art. 3 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 238/2003 pentru aprobarea Listei societăților comerciale din portofoliul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, care beneficiază de împrumuturi în baza prevederilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2003.
Nr. 1.005.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro